

Ad § 15:

„Bestemmelsen ses at svare til gældende lovs § 63 og foreslås slettet. Det er centralforeningens erfaring, at bestemmelsen har givet anledning til megen kritik, idet personellet retsbeskyttelse ikke ses at være tilgodeset i sager, hvor det konkrete gerningsindhold ikke er beskrevet.“

Det må anses for påkrævet at have en straffebestemmelse for tjenstforseelse, da der ellers ikke ville kunne skrives ind efter straffeloven overfor personel, som overtræder tjenstlige bestemmelser.

En sådan bestemmelse må få et vidt område, da forseelserne er så vidt forskellige, at de ikke på en hensigtsmæssig måde vil kunne sammenfattes i klart afgrænsede straffebud. Bestemmelsen må iøvrigt ses på baggrund af, at reaktionen overfor overtrædelser strækker sig fra belæring og tilrettevisning til en fængselsstraf. Tilsvarende bredt affattede straffebestemmelser findes også andre steder i lovgivningen, som f. eks. færdselslovens § 24, stk. 1, der indeholder straffebestemmelser for vejfarende, der undlader at optræde hensynsfuldt eller udvise agtpågivenhed.

En regel om tjenstforseelse findes iøvrigt også i borgerlig straffelovs § 157, som hjemler straf for personer, der gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i tjenesten eller hvervets udførelse eller i overholdelse af de pligter, som tjenesten eller hvervet medfører.

Ad § 20:

„Under henvisning til den stedfundne udvikling i forsvaret — herunder især på det samarbejds-mæssige område — foreslås denne bestemmelse slettet.“

Af hensyn til bevarelse af den fornødne disciplin indenfor forsvaret må det anses for nødvendigt at kræve opretholdt en vis respekt.

Denne pligt omfatter iagttagelse af de formelle regler for omgang mellem militære, der f. eks. finder udtryk i hilsepligten overfor vagter og direkte foresatte. Herudover beskytter reglen vagter og foranstående mod at blive udsat for krænkende optræden. Omgangsformen indenfor forsvaret er nok igennem længere tid blevet væsentligt lempet, men det må fortsat anses for påkrævet at opretholde kravet om en vis respekt.

Ad § 22:

„Efter ordene „der er egnet til at bringe ham i afhængighedsforhold til efterstående“ foreslås indføjret „af samme enhed“, idet centralforeningen herved forudsætter, at det alene er i tilfælde af afhængighedsforhold mellem foran- og efterstående indenfor samme enhed, bestemmelsen finder anvendelse.“

Det fremgår af sammenhængen mellem de to led af paragraffens beskrivelse af det strafbare forhold, at forseelsen i begge tilfælde vedrører efterstående af samme enhed. Jeg kan dog tiltræde, at der til tydeliggørelse af paragraffen efter ordene „afhængighedsforhold til efterstående“ indføjjes „af samme enhed.“

Ad § 23:

„Centralforeningen forudsætter, at § 23 alene tager sigte på den almindelige værnepligt, og foreslår derfor, at bestemmelsens udformning ændres således, at tvivl herom undgås.“

Bestemmelsen om ulovligt fravær tager ikke alene sigte på værnepligtige, men omfatter ethvert tilfælde, hvor en militærperson ulovligt unddrager sig tjenesten. Det ville være overordentlig betænkeligt at fritage andre militærpersoner end værnepligtige for straf for ulovligt fravær, og en sådan handlemåde ville være i afgørende strid med princippet om, at militær straffelov skal behandle alle militærpersoner lige.

Ad § 23, stk. 2:

„Udtrykket „at skuffe myndighederne“ foreslås ændret til en mere tidssvarende formulering.“

Det har været overvejet at finde et andet udtryk i stedet for „skuffe“, men det har vist sig vanskeligt at finde et passende ord til erstatning herfor. Det forekommer heller ikke væsentligt at søge udtrykket ændret, da det formentligt må anses som forståeligt for enhver, hvortil kommer, at udtrykket også anvendes andre steder i lovgivningen som f. eks. borgerlig straffelovs § 171, stk. 1, om straf for den, der gør brug af et falsk dokument til at skuffe i retsforhold.

Ad § 27:

„Bestemmelsen er ifølge bemærkningerne til lovforslaget givet af hensyn til beskyttelse